

HRDINOVÉ MUSÍ SPOJIT SÍLY, ABY PŘEŽILI

SKANDAR A SOUTĚŽE CHAOSU

A. F. STEADMANOVÁ

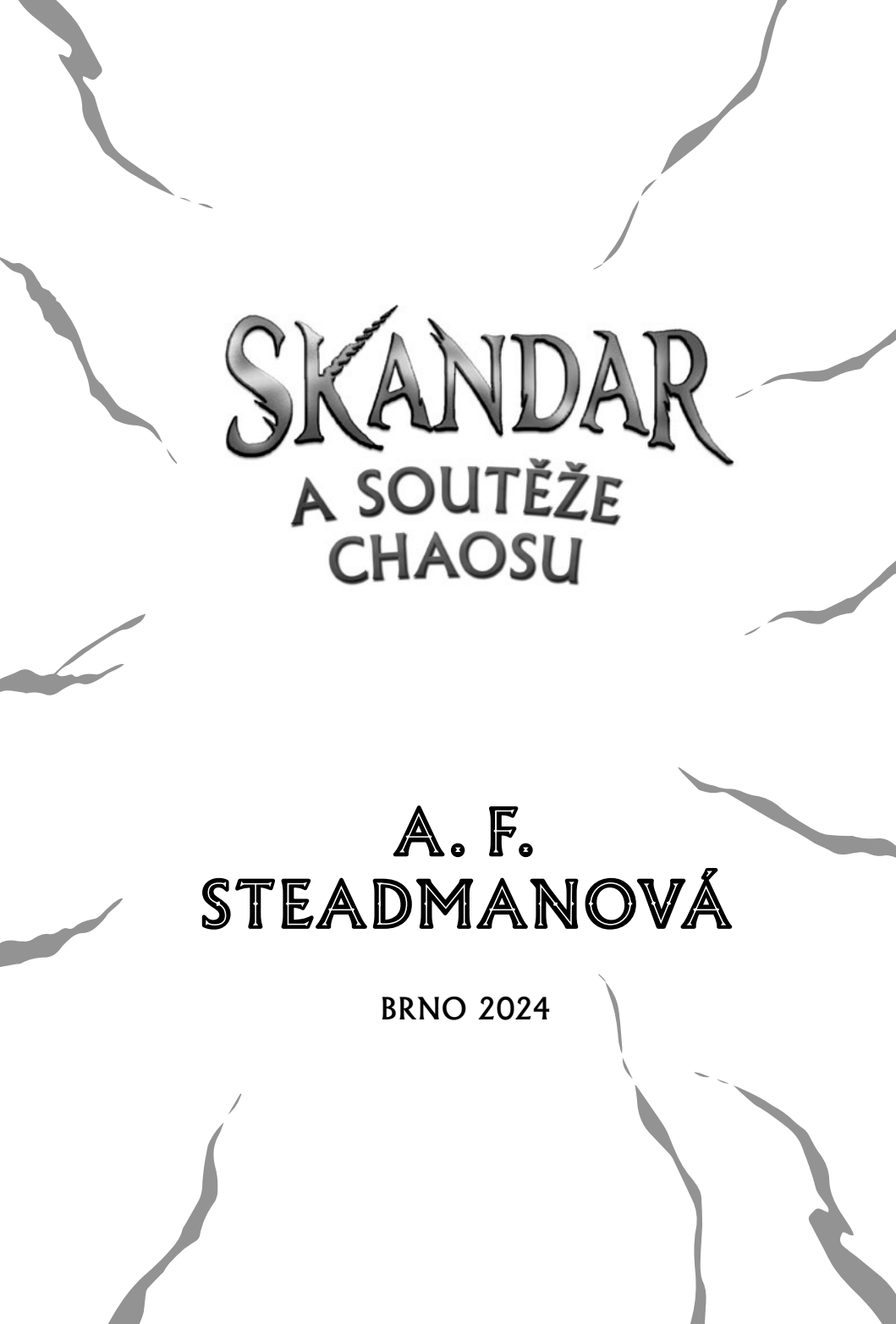
HOST

SKANDAR
A SOUTĚŽE
CHAOSU

Přeložila Daniela Orlando

SKANDAR

A SOUTĚŽE
CHAOSU

A. F.
STEADMANOVÁ

BRNO 2024

Skandar and the Chaos Trials

Text copyright © De Ore Leonis 2024

Illustrations copyright © Two Dots 2023

Published by arrangement with Simon & Schuster UK Ltd,

1st Floor, 222 Gray's Inn Road, London, WC1X 8HB,

A CBS Company

All rights reserved

No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage and retrieval system without permission in writing from the Publisher

Translation © Daniela Orlando, 2024

Czech edition © Host – vydavatelství, s. r. o., 2024

(elektronické vydání)

ISBN 978-80-275-2305-4 (PDF)

ISBN 978-80-275-2306-1 (ePUB)

ISBN 978-80-275-2307-8 (MobiPocket)

Mojí mámě Helen,
která mě naučila snít

OSTROV

PŘEDEHRA

Komodorka Nina Kazamová dorazila obhlédnout
škody napáchané na Líhni.

Netuší.

S ní přijíždí instruktor Rex Manning a jeho stříbrná
jednorožka se leskne v paprscích slunce
osvětlujících vrcholek útesu.

Nemá poněť.

Pět hrdých vartařů stráží rozšklebenou ránu
v travnatém úbočí Líhně.

Ještě nic nevědí.

Vartaři pouštějí dva nejdůležitější jezdce
na ostrově k pahorku.
Nikdo si toho nevšiml.

Komodorka Kazamová nahlíží do vnitřního sálu. Rex
Manning, nová hlava Stříbrného kruhu, dělá totéž.
Nebudou věřit vlastním očím.

Jakmile se komodorka Kazamová rozkouká v šeru,
zamrká. „Proč nejsou vejce pro příští slunovrat
na podstavcích?“ ptá se důrazně. Jenže vartaři
chránili pamětihodnost před útokem zvenčí.
Pořád si neuvědomují, že to všechno bylo k ničemu.

Komodorka spěšně prolézá otvorem a kolem ní
se sype uvolněná hlína. Rex jde za ní.
Všechny podstavce ve vnitřním sálu jsou prázdné.
Každý z nich podpírá jen vzduch.
Začíná se jich zmocňovat podezření.

Rexe to napadne jako prvního. Nina se na něj zadívá
a zajímá se strachy. Když sbíhají do skladovacích
prostorů o patro níž, jejich kroky se rozléhají
tichým sálem.
Žádná jednorozčí vejce.
A o další patro níž.
Žádná jednorozčí vejce.
A do všech podlaží — dolů, až úplně dolů do nitra
prastarého pahorku.
Prázdné.
Konečně to chápou.

Třináct let se tady nevylíhne jediný jednorožec.

Celá generace jezdců je ztracená.

Teď stojí na skále a pod nimi se

o Zrcadlové útesy tříští vlny.

„Nikdo se to nesmí dozvědět,“ řekne Nina. „Slib mi to!“

„My ta vejce najdeme,“ přikývne Rex. „Spolu.“

Ale vzduch mezi nimi ztěžkl tíhou pravdy.

Líheň je prázdná.

KAPITOLA 1

SALLYINY SENDVIČE

Skandar Smith sháněl Čertovo kvítko. Už zase. Někdo by možná řekl, že krvežíznivého jednorožce snad ani nejde někam založit. To je ale vidět, že takový člověk se ještě nesetkal s jednorožcem, který už se v Hnízdě cvičí třetím rokem. V průběhu léta začali jednorožci výletků vyvádět tak hrozně, až Skandar pojal podezření, že už je jejich jezdcí neovládají vůbec. A pro Kvítka to platilo taky.

Byl poslední den prázdnin předtím, než jim zase začne výcvik. Skandar, se sedlem Shekoni přehozeným přes jednu ruku a uzdou omotanou kolem druhé, hledal Kvítka už od rána. Teď seděl na kopci, na němž sídlilo Hnízdo, a našťavaně škubal trsy trávy. Kvítka celé léto pořád někam odbíhal — Skandar netušil kam —, ale dneska si měli zajet se zbytkem čtveřice na oběd do Čtyrmezí.

A to už se jako na zavolanou přihnala po stráni Bobby Brunová na Zlobě sokolice. Vypadala jako správná drsná vzduchovládkyně — rukávy obnošené jezdecké bundy měla vyhrnuté a na předloktích byla díky tomu vidět tmavošedá pírka její mutace.

Sokolice se řítila přímo na Skandara a Bobby čekala nějak moc dlouho, než ji zastavila. Když se Skandar začal poplašeně zvedat ze země, zacukal jí koutek. Tak a je to jasné — určitě to udělala naschvál.

„Už jsi ho našel, ducháčku?“ houkla na něj, jako by si nevšimla, že je bílý jako stěna.

Skandar přemýšlel, jestli jí má vyčíst, že jezdí nebezpečně, ale bylo skoro poledne a hladová Bobby nebyvala moc dobře naladěná.

Místo toho vzdychl. „Kdepak. Jedte napřed bez nás.“

„Nezapomněls ale, že potom máme sraz s tvou sestrou? U Stříbrný tvrze.“ Bobby pustila otěže, aby Sokolice mohla chňapnout po králíkovi, který právě běžel kolem.

Skandar uslyšel křupnutí ušákových kostí a ošil se.

Bobby si ho nevšimla. „Jestli chceme poobědvat v tom úžas-ným podniku, kterej jsem objevila, tak musíme jet hned teď. Bude tam nával!“

„Pořád nechápu, proč nám nemůžeš prozradit, jak se to tam jmenuje.“

„To je překvapení,“ odpověděla vyhýbavě. „Ehm... Odkdy zrovna on chodí pozdě?“

Na Rozkoši rudé noci k nim přijížděl Mitchell Henderson. Rudá noc připomínala spíš příšeru než jednorožku — hříva i ohon jí jasné plály, oči a kopyta jakbysmet. Ale Skandar tomu nevěnoval pozornost, protože vedle své nejlepší ohnivě kama-rádky vesele klusal jeho vlastní jednorožec Čertovo kvítko.

„A mám tě!“ Skandar napůl ulehčeně, napůl káravě objal Kvítko kolem onyxového krku. Jednorožec rozverně pohodil hlavou

a duchovládcovská hvězda pod jeho rohem se zaleskla v paprscích slunce. Do pouta se vlila jejich společná radost ze znovushledání, jenže když si Skandar všiml, že Kvítkova černá srst — včera ještě lesklá — je pokrytá silnou vrstvou prachu, trochu se zarazil.

„Proč je tak zadělanej?“ zeptala se Bobby a Sokolice poodstoupila stranou. Nesnášela špínu.

„Nerad vás ruším,“ řekl Mitchell kousavě, „ale to se nikdo nezeptá, jestli jsem v pořádku?“

Z nějakého důvodu mu na zelené bundě chyběl zip. Měl ji rozepnutou a pod ní byla vidět snědá plet' na jeho hrudi.

Bobby vyprskla.

„Nesměj se, Roberto. Varuju tě.“

„Co se ti stalo?“ zeptal se soucitně Skandar.

Mitchell vzdychl a zmutované plápolající vlasy se mu zavlnily. „Rudá noc se mi stala. Celý léto pořád něco podpaluje a teď mezi svoje terče zařadila i mě.“

Skandar se zamračil. „Ale tobě by snad neublížila, ne?“ Je fakt, že jednorozci jejich čtveřice byli poslední dobou čím dál ztřeštěnější, ale přece by úmyslně neublížili svým jezdcům.

„A právě proto jsem si sundal tričko!“ prohlásil Mitchell popuzeně. „Nebo sis myslel, že mi prostě bylo trochu horko?“

„No...“ Skandar střelil pohledem po Bobby, ale ta se kousala do ruky, aby se nerozesmála. „Nějak se nechytám.“

„Rudá noc mi sežehla látku kolem zipu, abych si nemohl zapnout bundu,“ soptil Mitchell. „Pak mi udělala to samý s tričkem a náhradní triko mi spálila, ještě než jsem si ho stihl přetáhnout přes hlavu. Skrz naše pouto vnímám, že jí to celý přijde hrozně vtipný. Přestala s tím, až když jsem na horní púlce těla neměl vůbec nic!“

„Doufám, že se mu Rudá noc příště nepustí do kalhot,“ utrouсила Bobby ke Skandarovi a ten se pokusil zakrýt úsměv.

„Co si to tam šeptáte?“ obořil se na ně Mitchell.

Bobby honem zvažněla. „Tak dělejte, beztak přijdeme pozdě na oběd. Flo na nás bude čekat ve Čtyřmezí, až odveze Kennu. A pozvala jsem i toho barda z kovárny.“

Mitchell vytřeštil oči. „On přijde i Jamie? To je katastrofa.“ Ukázal na svou zničenou rozepnutou bundu, pleskající ve vánku tak, až se ohňový odznak blýskal.

Skandara něco napadlo. „Co kdyby sis bundu stáhl Kvítkovým vodítkem?“ Podal je Mitchellovi. „Pak se ti aspoň nebude rozepínat.“

Mitchell se podezřívavě zadíval na modré lanko, ale zřejmě si uvědomil, že jestli chce včas stihnout oběd, nemá na vybranou. A Mitchell nesnášel zpoždění.

„Třeba se z toho stane nová móda,“ prohodila Bobby potutelně.

„Hele, sklapni,“ odsekl Mitchell a zavázal si lanko kolem pasu.

Skandar nasedl na Kvítku a pustil se za ostatními po svahu Hnízda dolů k hlavní třídě Čtyřmezí. Měl radost, že spousta pestrobarevných stromových domků — v odstínech červené, modré, zelené a žluté — už je opravená po živelní spoušti, k níž došlo, když byl v písklecím ročníku. A v dálce už se zase zvedal k nebi Dřevce Stříbrné tvrze.

Mnoho dalších budov na ostrově ale na opravu teprve čekalo a Skandar byl pořád trochu zdrcený ze všeho, co se stalo v červnu. O letním slunovratu moc nechybělo, aby ostrov rozvrátila rozkolísaná živelní magie — důsledek toho, že Stříbrný kruh vyvražďoval divoké jednorožce. Skandarovi, Bobby, Flo a Mitchellovi se podařilo přijít na to, jak ostrov zachránit pomocí kostěné berly, kterou si vybojovali na prvním Jezdci a jeho královně divokých jednorožců. Pak ale Skandar musel čelit noční můře, která překonávala všechny jeho představy. Jeho sestra Kenna skončila připoutaná k divokému jednorožčeti. Jejich matka, Jehla, ji s ním svázala úplně stejným poutem, jaké si vytvořila sama pro sebe.

Komodorka Kazamová, zděšená, ale spravedlivá, dovolila Kenně, aby zůstala se Skandarem, než se rozhodne o její budoucnosti s divokou jednorožkou. Skandar se to nejdřív snažil vidět z té lepší stránky. Byl to nádherný pocit, napsat tátovi a oznámit mu, že Kenna je v Hnízdě. Ale jakmile se situace zklidnila, zjistil, že mu uměle vytvořené pouto svírající sestřino srdce dělá starosti. Začal ve svých správkařských snech navštěvovat Kenninu prisouzenou jednorožku, šedivou grošačku, v Divočině. A čím déle Nina odkládala svoje rozhodnutí, tím častěji přemítal, jestli by nějak nešlo Kenně tu jednorožku — celý tenhle život — vrátit.

„Ty nějak nezvykle usilovně na něco myslíš,“ poznamenala Bobby, zatímco její břidlicově šedá Sokolice srovnávala krok s Kvítkem.

„Jaks to poznala?“

„Máš na čele rýhu.“ Bobby byla sice hlučná, ale přitom si ne nápadně udržovala přehled o pocitech druhých lidí — zvláště o těch Skandarových.

„Myslím na ségru,“ řekl stručně. Ještě se mu nechtělo zavádět řeč na to, jak dát Kennu zase dohromady s její prisouzenou jednorožkou. Potřeboval o tom zjistit víc.

„Na co si to ta Nina hraje?“ vybuchla Bobby. „Všechny tyhle průtahy ke vzduchovládkyni vůbec nejdou. Ať už se rozhodne! Co si myslí, že tím vyšetřováním odhalí? Že Jehla se schovává v Kennině sedlový brašně?“

Kvůli prověrkám, které Kenna se svým divokým jednorožčetem podstupovala ve Stříbrné tvrzi, základně Stříbrného kruhu, se Bobby vztekala od samého začátku. Vždycky když Flo namítla, že nový vedoucí Stříbrného kruhu — Rex Manning — je mnohem milejší, než byl jeho otec Dorian Manning, zpražila ji nějakou jízlivostí.

„To ale není zase kdovíjak těžký, vid’?“ vmetla jí nakonec do tváře. „Rexův táta loni málem potopil celej ostrov. Dal nás zatknout za vraždy jednorožců, který páchal on sám.“

Ani Skandarovi se nelíbilo, že Kenna tráví čas za štítovou hradbou tvrze. Stříbrný kruh byl nejmocnější organizace na ostrově, exkluzivní sdružení jezdců se stříbrnými jednorožci. Jejich soupeření s duchovládci mělo několikasetletou tradici.

„Tvrz je na ty prověrky nejbezpečnější, Skare,“ tvrdila Flo. „Pro Kennu i pro zbytek ostrova. Zranění způsobená magií divokého jednorožce už se nikdy nezahojí, pamatuješ?“

Teď, zhruba po měsíci, byl Skandar ochotný uznat, že Flo měla pravdu. Kenna dojížděla na pravidelná předvolání do Stříbrné tvrze a zřejmě se jí tam zatím nedělo nic hrozného. Vypyтали se jí na dobu strávenou s Jehlou, pokládali jí otázky ohledně jejího uměle vytvořeného pouta a pak ji žádali, ať se pokusí seslat živelní kouzlo. Vartaři jí nedovolovali jezdit; Kenna směla své divoké jednorožce jen pokládat dlaň na šíji. Zatím se jí nepodařilo vyčarovat ani jiskřičku.

„Nepřemejšliš někdy o tom,“ zeptala se Bobby během jízdy Skandara, „co Kenna s Jehlou celou tu dobu dělaly?“ Znělo to váhavě, ne tak sebejistě jako jindy.

„Kenna nám řekla, že spolu skoro nemluvily. Jehla se věnovala přípravám na vytvoření jejího pouta,“ odpověděl Skandar stroze. „A já jí věřím.“

„Já jí samozřejmě taky věřím, ale... proč by Erika Everhartová připoutala svoji dceru k jednorožce a pak ji nechala, ať si zdrhne do Hnízda? To mi nepřijde moc... jehlovský.“

„Ne,“ přisvědčil Skandar zasmušile. „To ne. Ale Kenna nám určitě řekla všechno, co ví. Teď už chápe, jak je Jehla zlá. Chce se v Hnízdě učit na jezdkyňu, přesně jak jsme o tom vždycky snili.“

Divoká jednorožka ovšem nebyla tím, co si ve svých snech představovali, že ne?

Bobby ukázala prstem. „Tudy!“

Trojice přátel odbočila z hlavní třídy do změti stromů, v jejichž větvích se nacházely restaurace. Vzduchem se neslo nenucené klábosení doprovázené cinkotem příborů. Vonělo to tam

tak, až se jim sbíhaly sliny. Když procházeli kolem *Pravých domácích tacos*, Skandarovi zakručelo v břiše, ale zahlédl i podniky nabízející pizzu, kari, tapas, falafel, nudlové polévky, grilovaná kuřata, a dokonce i palačinky.

Hovor nad nimi najednou ustal — hlasy uctivě ztichly.

„To je ten stříbrňák z Hnízda!“

„Mladá Shekoniová.“

„Podívejte, jak se ten jednorožec leskne!“

To dorazila Flo Shekoniová. Stříbrný kord zamířil ke zbytku čtveřice a prozářil přitom celou uličku. Stříbrní jednorožci byli na ostrově vzácní, mocní a Kord budil úžas všude, kde se objevil, i když jeho jezdkyňi se ta pozornost moc nezamlouvala.

Flo nejdřív zachytila Skandarův pohled a povzbudivě se usmála. „Kenna je v pořádku — víc než v pořádku. Když jsem ji vysazovala u tvrze, Rex říkal, že si ji na zkoušky nejspíš zavolali naposledy.“

Skandarovi zaplesalo srdce nadějí. Třeba je nový vedoucí Stříbrného kruhu opravdu lepší než ten předchozí.

Flo si všimla, že Mitchell si zrovna utahuje kolem bundy Kvítkovo vodítko, a tázavě se ohlédla na Skandara.

Ten se uchechtl. „Pak ti to vysvětlím.“

Kord se zařadil za Kvítka a Flo se zhluboka nadechla. „Všechno to tak voní! Máma vždycky říká, že po Dohodě se na ostrově začalo vařit mnohem líp.“

Skandar se vykláněl přes Kvítkovo křídlo a pročetl si jídelní lístky vyvěšené na kmenech stromů. Cítil se trochu nespůj. Většinu nabízených pokrmů v životě neochutnal a nebylo to jen tím, že je pevnířan. Když byl malý, neměli na stravování v restauracích peníze.

Zatímco Flo, Mitchell a Bobby se bavili o jídlech, která znal přinejlepším z doslechu, Skandar pročesával Kvítkovi hřívu prsty. Vraný jednorožec tiše zamručel a Skandar pod nohama ucítil, jak mu ten zvuk zarezonoval v útrokách. A najednou mu

nepřipadalo ani zdaleka tak důležité, že se nevyzná v jídlech. Kvítkovi bylo tohle všechno ukradené.

„No ne, že to je ten bard z kovárny?“ Bobbyino zvolání přimělo Skandara zvednout hlavu.

„Neříkej mi tak, prosím tě,“ zaúpěl Jamie a přistoupil ke čtveřici jezdců.

„Moc ti to sluší, Jamie,“ řekla Flo.

Kovářská zástěra s kapsami plnými řinčícího nářadí byla taková, stejně jako šmouhy popela od práce u výhně. Jamie na sobě dokonce měl i zelenou košili s límečkem.

„Jo, myslíš? Díky,“ odpověděl Jamie roztržitě a zajel si rukou do zlatohnědých vlasů. Svými různobarevnými očima — jedním hnědým, druhým zeleným — utkvěl na Mitchellovi, který právě sesedal z Rudé noci a teď strnul.

„Nepotřebuješ pomoci?“ zeptal se Jamie s náznakem úsměvu na rtech.

Mitchell pustil hrušku svého sedla značky Taiting a žuchl na zem. „N-ne, to je dobrý, to je v pohodě, paráda,“ vykoktal, zatímco si na nose postrkoval hnědé brýle a zoufale si upravoval bundu.

Jamie spočinul pohledem na modrém vodičku kolem jeho pasu.

Mitchellovy hořící vlasy zaplápolaly ještě jasněji. „No, jo, to je na dlouhý povídání. Za to může Rudá noc, ta mi...“

„TA-DÁÁÁ!“ vykřikla Bobby. Dojeli k podniku nazvanému Suprové sendviče od Sally. Bobby ukazovala prstem na jídelní lístek na kmeni příslušného stromu a radostně se usmívala. Flo a Skandar se na sebe nechápavě podívali.

Mitchell se zhrozil. „Chceš snad říct, že ten tvůj slavný oběd, na který jsme kvůli tobě někteří museli přijít napůl oblečený, se odehrává v bufetu?“

„To není bufet, Mitchell. Sally provozuje lahůdkářství,“ zdůraznila Bobby. „Sendvičovou restauraci, aby se tak řeklo.“ Hladila jídelní lístek očima.

„Je to nóbl podnik,“ přidal se Jamie. „Upřímně řečeno sem chodím dost často.“

„No, na sendvičích přirozeně není nic špatnýho,“ pospíšil si Mitchell.

Skandar a Flo sesedli, aby si mohli jídelní lístek přečíst.

ZÁŘIJOVÁ NABÍDKA:

SUPROVÉ SENDVIČE OD SALLY

VODNÍ TUŇÁKOVÝ S ANČOVIČKOVOU MAJONÉZOU

ZEMNÍ S LUXUSNÍ ZELENINOVOU SMĚSÍ

OHŇOVÝ S PÁLIVÝM KUŘECÍM A SLANINOU

VZDUŠNÝ S WASABI A PIKANTNÍMI KREKETAMI

SENDVIČ MĚSÍCE:

KRIZOVÝ SENDVIČ BOBBY BRUNOVÉ

VŠE NA ČERSTVÉM TMAVÉM NEBO BÍLÉM CHLEBU

ZE VZDUŠNÉ OBLASTI SE SLUNEČNICOVÝMI

SEMÍNKY NEBO BEZ

„To si děláš srandu,“ vypravil ze sebe rozesmátý Skandar.

„Jak se ti k tomu podařilo Sally donutit, Bobby?“ zeptala se Flo. Očividně se bála, že za tím je vydírání. Bobbyina čtveřice totiž její krizové sendviče moc dobře znala. Máslo, sýr, malinový džem a drožděvá pomazánka.

Mitchell zíral s otevřenými ústy. „Ale tvoje sendviče jsou zdraví nebezpečný.“

„Podle Sally jsou hodně oblíbený,“ oznámila jim Bobby hrdě. „Tak pojďte!“ Protáhla Sokoličiny otěže jedním z kovových kruhů vyhrazených pro jezdce a při šplhání do restaurace brala příčle po třech. Ostatní nechala za sebou.

Ve stromovém domku stála za pultem žena s kudrnatými černými vlasy, zástěrou v barvách duhy a usměvavou, mírně zardělou

tváří. „Jestlipak to není autorka našeho sendviče měsíce,“ zavrkala při pohledu na přicházející čtveřici.

„Ahoj, Sally!“ Bobby se dychtivě pohupovala na špičkách a po snědé pleti se jí rozléval ruměnec. „Pět krizovejch sendvičů, prosím.“

„Ehm, Bobby, já jsem vlastně chtěl zkusit ten s majonézou,“ ozval se rychle Skandar.

„Pro mě ten ohňovej s kuřetem,“ řekl Mitchell.

„Já bych si dala pikantní krevetový,“ dodala provinile Flo.

Sally nesouhlasně mlaskla. „O hodně přicházíte. Krizák se prodává ze všech nejlíp.“

„Ale objedná si ho vůbec někdo dvakrát?“ prohodil Mitchell polohlasem ke Skandarovi.

Jamie se nakonec uvolil krizový sendvič ochutnat, pokud mu Bobby slíbí, že už mu nebude říkat „bard z kovářny“. Nikdy nechtěl jít ve stopách svých rodičů a stát se bardem, ačkoli v červnu odezpíval svůj pravozpěv.

Sendvičárna se zjevně těšila velké oblibě. Cestou se protáhli kolem Sokoličina kováře Reece, který místo pozdravu na Bobby jen zamručel. Byl starší, měl prošedivělé vousy a nechoval se zrovna přívětivě. Podobné to bylo i s kovářkou Rudé noci, která během své kariéry vyráběla zbroje pro čtyři různé jezdce. Na rozdíl od Jamieho nestáli o to, přátelit se s výletky.

Na venkovní plošině už byl volný jen jediný stůl. Jamie zamával na jednu obzvlášť rozjívenou skupinku a vzápětí se k nim přiloudala nějaká mladá žena se sendvičem v ruce. Měla světle blond vlasy, stažené do ohonu.

„To je Clara,“ představil ji Jamie uctivě. „Dělá kovářku komodorčině jednorožce.“

Ale Clara se dívala na Mitchella. „Co se ti stalo?“ zeptala se a ukázala na jeho popálenou bundu.

Aby Jamie ušetřil Mitchella trapné situace, odpověděl za něj. „On je výletek z Hnízda.“

„Jo tak. Třeták. To jste měli vidět, jak se Zbloudilá blyskavice vzpouzela těsně předtím, než Nina nastoupila do soutěží Chaosu. Měla jsem co dělat, abych jí vůbec nasadila brnění.“

„Takže tohle chování je normální?“ vyzvídal Mitchell nasměle.

„Úplně,“ ujistila ho Clara.

„A jednorožec si odbíhá, kdy se mu zachce?“ zeptal se příškrčeně Skandar.

„To už je vzácnější, ale nelam si s tím hlavu.“

„Sokolice se ani trochu nezměnila,“ řekla Bobby. „Pořád je dokonalá.“

„Vychloubat se je nezdvořilé, Bobby,“ pokárala ji Flo.

„Víš něco o Nině?“ zeptal se ustaraně Jamie.

„Nic nového.“ Clara vzdychla. „Každý den je celé hodiny pryč, ale vím, že nechodí trénovat, protože si s sebou nebere zbroj. Blyskavice se vrací utahaná. Nina se vrací zdeptaná.“

„Co je jí?“ zajímal se Skandar, protože se mu vybavila Kenna a nadcházející rozhodnutí o její budoucnosti.

„Nemám tušení.“ Clara pokrčila rameny a náradí v kapsách zástěry jí zacinkalo. Otočila se k Flo. „Tvůj táta se s ní zkoušel dát do řeči, ale ona se mu vyhýbá.“

Floin táta byl Olu Shekoni, nejlepší sedlář na ostrově. Nina měla sedlo Shekoni, stejně jako Skandar.

„Jestli to takhle s Ninou půjde dál, tak letos nepostoupí do závodu o Pohár chaosu,“ pokračovala Clara rozhořčeně. „Měly jsme se pokusit o třetí vítězství po sobě. To ještě nikdo nedokázal!“

Skandarovi se sevřel žaludek. Jediná další komodorka, která málem vyhrála Pohár chaosu třikrát po sobě, byla jeho máma Erika Everhartová se svou jednorožkou Krvavou lunou. Jenže Krvavou lunu pak při třetím pokusu zabili během závodu, Erika podlehla temnotě své divoké jednorožky a stala se z ní Jehla.

„Jsi v pořádku, Skare?“ zeptala se zlehka Flo, zatímco ostatní se pořád bavili s Clarou. „Dělá ti starosti, že zítra začne výcvik?“

Podle Mitchella nám vyučující určitě o těch soutěžích Chaosu řeknou víc.“

„Trošku,“ odpověděl, ale nebyla to pravda. O náročných úkolech, které je čekají ve třetím ročníku, se všichni ostatní výletci snažili zjistit co nejvíc. Hlavně proto, že musejí soutěže Chaosu — podobně jako předtím cvičný závod a písklecí turnaj — úspěšně zvládnout, aby zůstali v Hnízdě. Od svých starších přátel ze Spolku Stěhovavých Skandar věděl, že každá výletkovská soutěž se koná v jiné živelní oblasti. Rok co rok se přitom mění, aby se na ně nemohli připravit předem.

To samozřejmě nezabránilo Mitchellovi v tom, aby celé léto studoval předchozí soutěže. Když ale přešel od četby k tomu, že začal ze zobáků a dravců tahat jejich zážitky, mnohým z nich nebylo do řeči. Flo se bála, že jim soutěže způsobily trauma. Bobby tvrdila, že své zkušenosti tají, aby si nezažléávali na konkurenci při budoucích závodech o Pohár chaosu. Ale Skandar tomu vlastně moc nevěnoval pozornost — pracoval totiž na svém vlastním výzkumu.

„Jenom zajdu něco probrat s Craigem,“ řekl, když na druhém konci plošiny zahlédl knihkupce.

Craigovi patřily Kapitoly chaosu. Fandil duchovládcům a zapisoval znalosti starších jezdců, jejichž duchovní jednorožci skončili na popravišti poté, co byl jejich živel postavený mimo zákon. Taky to byl jediný další člověk, který věděl o Skandarově tajné naději, že se mu podaří dát Kennu zase dohromady s její přísouzenou jednorožkou.

Skandar už byl skoro u něj, když si vzpomněl, jak se Kenna objevila v Hnízdě rozvráceném vlastní magií. Strnul. Znovu slyšel, jak mu Kenna vyčítá všechny ty lži, které jí napovídal — o svém spřízněném živlu, o jejich matce. Snažil se jí vysvětlit, že je správkař, duchovládcе schopný ve snech připoutávat jezdce k jednorožcům, co se jim správně měli vylíhnout. Pokoušel se jí vysvětlit, že se mu zdává o divoké šedě grošované jednorožce,

kteřá je jí přisouzená. Jenže na tohle všechno už bylo pozdě. Když se mu vybavilo, jak odtazité se Kenna tvářila a jak měl pocít, že ji navždy ztratil, zvedl se mu žaludek.

Pak jí však řekl, jak moc ho to mrzí. A Kenna mu prozradila, že tak zoufale toužila po jednorožci, až odjela z pevniny s tehdejší hlavou Stříbrného kruhu Dorianem Manningem, ale pak od něj utekla a nechala se lákat matčinými sliby. Oba sourozenci si tím vyříkali všechny svoje omyly a vzájemně si odpustili.

„Co v tom u všech všudy je?“ zeptal se Craig, když si všiml, že u jeho stolu postává Skandar. Zkoumal džem a droždovou pomazánku prosakující z jeho obloženého chleba.

Otázka vytrhla Skandara ze zasnění. Uchechtl se. „To nechceš vědět.“

„Jak se má Kenna?“ zeptal se Craig vlídně a mávl na něj, ať se posadí.

„Je zase v tvrzi.“ Skandar se zhluboka nadechl. „Zjistils něco?“

Craig zavrtěl hlavou, až mu vlasy stažené na temeni do uzlu nadskočily. „Žádný z duchovládů, se kterými jsem mluvil, neví nic o uměle vytvořených poutech, natož jestli se dají přetrhnout. Nikdy se nepokusili rozpojit ani přisouzené pouto — zabítí připoutaného jednorožce je zločinem už stovky let. A víme přece, jaká pohroma může ze zabítí divokého jednorožce vzejít.“

Dolehl k nim dávivý zvuk.

Mitchell plakal smíchy. „Já tě varoval!“

Jamie se totiž zakousl do svého krizového sendviče.

„Možná si ten svůj schovám na potom,“ řekl Craig taktně a zvedl se k odchodu. „Pořád se snažím dopátrat odpovědi, ale musíš si rozmyslet, jak daleko jsi v tom ochotný zajít. Kenna přece tu divokou jednorožku miluje, ne?“ Zapátral svýma hnědýma očima ve Skandarových.

„Já vím, ale j-ještě jsem se ani nerozhodl, jestli vůbec něco řeknu,“ vypravil ze sebe rozpačitě Skandar. „Závisí to na tom, jak to s Kennou dopadne, víš? Jde mi o její bezpečí.“

„Bezpečí není vždycky totéž co štěstí, Skandare,“ upozornil ho Craig. „To si zapamatuj.“

Skandarova čtveřice čekala na Kennu Smithovou na konci březové aleje. Byli tam teprve pár minut a Kvítko s Rudou nocí už společnými silami spálili větev nad Sokolicí. Ta pohoršeně zařičela. Zrovna si vyklepávala popel z dokonale rozčesané hřívy, když vtom se celá štítová hradba Stříbrné tvrze zvedla.

Objevila se osamělá jezdčyně vedoucí divoké jednorožče.

Skandar se se Zuřivou jestřábicí střetl pohledem. Dívali se jeden druhému do očí jen chvilku, než Skandar zamrkal. Bylo sice teplé zářijové odpoledne, ale i tak ho zamrazilo. Divoká jednorožka měla v očích jen věčné utrpení a stíny neberoucí konce. Zuřivá jestřábice byla odsouzená prožít svůj život ve smrti. A Skandarova dobrosrdečná, skrz naskrz živá sestra k ní byla připoutaná.

Divoké jednorožče za posledních pár měsíců vyrostlo do velikosti koně, podobně jako Kvítko, když byl ještě holátko. Tím ale veškerá podobnost končila. Kvítkův roh měl stejnou černou barvu jako jeho lesklá srst; Jestřábičin roh byl průsvitný a průzračný, medově zlatá srst už jí líнала a ztrácela lesk. Kvítkovi se po dvouletém výcviku v Hnízdě na těle vlnily svaly, křídla mu zmohutněla a byla plně opeřená. Zato Jestřábici už místy prosvítaly kosti — pár sukovitých obratlů na hřbetě, pět uzoučkových žeber, která se při chůzi zvedala a klesala, náznak stehenní kosti viditelný vždycky, když zvedla přední nohu. Z křídel už jí vypadaly některé letky a zůstaly po nich kožnaté plošky, které jako by patřily spíš nějakému přerostlému netopýrovi než obřímu dravému ptákov.

Zuřivá jestřábice totiž zůstane už navždy divoká. Její pouto je uměle vytvořené, ne přisouzené. Jestřábice byla souzená jiné jezdčyni nebo jezdcí, někomu, kdo se o letním slunovratu po svých třináctých narozeninách u Líhně neukázal. A Kenně byla

souzená jiná jednorožka, ta šedivá grošačka, která pořád ještě sama pobíhá Divočinou.

Kenna se na Skandara usmála a jemu se vybavilo, jak ho Agatha Everhartová varovala před Kenniným divokým jednorožčetem: *Podívej se, co podvržené pouto udělalo s Erikou... Pět spřízněností a každá tě táhne jiným směrem... Pět možností, jak tě jednorožcova moc může ovládnout.*

Skandar vždycky snil o tom, že Kenna přijede na ostrov, že se z nich obou stanou jezdci Chaosu. Ale co když ostrov dojde k závěru, že je moc nebezpečné, aby se stala jednou z nich? Co když ji Hnízdo nepřijme? Co si pak Skandar počne?

Ta představa ho děsila a znovu se vrátil ke svým nedomyšleným plánům, k možnosti, že jeho sestru čeká jiná budoucnost. Umínil si, že dneska večer přespí u Kvítka ve stáji a ve správkářském snu vyhledá sestřinu grošačku. Aby se přesvědčil, že Kennina prisouzená jednorožka je v pořádku.

Jen pro jistotu.

KAPITOLA 2

DIVOKÁ MUTACE

Ten večer vešel Skandar do Kvítkovy stáje. Jednorožec otevřel jedno oko a to varovně změnilo barvu z černé do rudé a zase do černé. Pouto se podrážděně rozechvělo — Kvítkovi vadilo, že ho Skandar vzbudil.

„Můžu se k tobě přidat, Kvítko? Prosím.“ Až donedávna Skandar nemusel žádat o svolení, když se chtěl uvelebit pod Kvítkovým křídlem. Teď to však bylo nutné. V průběhu léta už k němu několikrát vyšlehl výstražný plamen nebo zavanul ledový vítr ve chvílích, kdy Kvítko chtěl mít stáj jen pro sebe. Dneska si ale vraný jednorožec jen načechral peří, jako by chtěl říct: „No dobře, když to jinak nejde,“ a nadzvedl jedno velké černé křídlo, aby se k němu Skandar mohl přitulit.

„Co to s tebou je, co?“ zašeptal Skandar a pohladil ho po boku.

Kvítko tiše zamručel, ovšem pocity, které Skandar vnímal prostřednictvím pouta, byly zmatené. Položil si hlavu na Kvítkův bok, poslouchal, jak jednorožec dýchá, a snažil se ujistovat sám sebe, že podle komodorčiny kovářky je to u jednorožčích výletků normální.

A za okamžik už jezdec i jednorožec spali a zdál se jim správkářský sen.

Snění šlo Skandarovi čím dál líp. Jeho snová přítomnost se střetávala s Kenninou jen chvíličku — záblesk bílé ruky, která nebyla jeho —, ale hned se z ní vymanil a posadil se vedle ní. Oba sourozenci seděli na plošině u stromového domku a nohy se jim houpaly přes okraj. Určitě to bylo někde v Hnízdě, protože když Skandar zvedl hlavu, viděl jen samou zezeň. A už věděl, že každý jezdec se ve snu nachází na stejném místě jako ve skutečnosti. Nezdržel se tam dlouho — nepřišel se přece podívat za Kennou.

Pouto ho zatahalo za srdce. S Kvítkem už poslední měsíc snili tolikrát, že se skoro ani nedíval na jejich zářící pouto táhnoucí se do Divočiny.

Dotkl se té bílé šňůry a rozletěl se podél ní, načež se srazil s...

Kde je?

Jakmile Skandarova snová přítomnost splynula s Kenninou přisouzenou jednorožkou, vycítil od grošačky stejnou otázku jako ve všech svých správkařských snech.

Kde je?

Snažil se k ní vysílat konejšivé myšlenky, zkoušel si představit sestřinu tvář, ale...

Zabít. Krev. Sama. Zlobí.

Po zádech mu přeběhl mráz. Divoká jednorožka byla dneska obzvlášť rozzuřená a jemu dělalo potíže opustit její tělo a oddělit své pocity od jejích. Vnímal, jak se ho zmocňuje hrozný vztek, jak se mu zatmívá před očima — a pak se dostavila bolest. V hrudi ho páliło a hlava mu třeštila. Zdržel se moc dlouho. Vždycky to přetáhne. Vykřikl.

„Skare?“

Někdo jím třásl, snažil se ho probudit a tím ho zachránil před jednorožčíným nepolevujícím utrpením.

Stála před ním Kenna, hnědé vlasy měla zčuchané a v bledé tváři ustaraný výraz. Skandar se k ní bezděčně natáhl, jak to dělával odmalicka, a ona bez váhání posunek opětovala. Objali se a bolest v jeho hrudi a hlavě opadla. Kenna voněla margateskou solí a borovicemi v Hnízdě — voněla domovem.

„Měls noční můru?“

Skandar přikývl. Byla to dobrá výmluva — jako malý na ně trpěl. A nechtěl zatím s Kennou rozebírat své správkařské sny do větších podrobností. Věděla, že se mu loni zdálo o její prisouzené jednorožce, ale netušila, že o ní sní dodneška ani že mu ty sny způsobují bolest.

„Co tady děláš?“ zeptal se, aby změnil téma.

„Jenom se jdu podívat na Jestřábici. Nechceš jít se mnou?“ Znělo to, jako by měla něco za lubem, ale Skandar se přesto vydal za ní. Ve světle luceren nad vchody do boxů lemuujících zakřivenou chodbu stájí byly vidět rohy jednotlivých jednorožců. Skandarovi se líbilo, když mohl být s Kennou o samotě — málokdy se jim naskytla příležitost, hlavně teď, když Kenna musela spát u vodní instruktorky.

Když přicházeli ke stání Jestřábice, uslyšeli za sebou říčení a sykot. Box se nacházel mezi dvěma jednorožkami, které patřily k nejmocnějším v Hnízdě: Nebeskou alkou, ta byla připoutaná k vodní instruktorce Persephone O'Sullivanové, a Stříbrnou čarodějkou Rexe Manninga. Rex Manning totiž byl nejen novou hlavou Stříbrného kruhu, ale taky ho nedávno jmenovali novým vzdušným instruktorem v Hnízdě.

Rex podle Flo fakt, že je prvním vedoucím Stříbrného kruhu, který zároveň bude vyučovat v Hnízdě, nechtěl zbytečně rozmazávat. Skandar tušil, že to nějak souvisí s tím, jak Rexův zostuzený otec loni lovil divoké jednorožce. Snažil se jich zabít co nejvíc, aby je Skandar nemohl svést dohromady s jejich prisouzenými jezdci — se ztracenými duchovládcí, kteří nebyli připuštěni ke dveřím Líhně.

Kenna odsunula zástrčku na vratech od boxu a pokusila se Jestřábici vylákat ven na jednoho z Kvítkových želatinových medvídků. Skandar se zajíkal nervozitou. Sestřině divoké jedno-rožce nedůvěřoval. Zatím. Možná jí nebude důvěřovat nikdy. Tahle jednorožka Kennu přežije. Uměle vytvořené pouto znamená, že Jestřábice neobětovala svou nesmrtelnost tak jako Kvítko pro Skandara. Nikdy si nebudou rovné. Snažil se utěšovat správkářským snem, který se mu před chvilkou zdál — Kennina přísouzená jednorožka pořád je někde venku a pořád je v bezpečí.

„Proč je Jestřebka nejí?“ Kenna to vzdala a zastrčila si sáček, který jim táta poslal, zpátky do kapsy černých kalhot. Měla na sobě oficiální jezdeckou uniformu — černé vysoké boty, černé tričko a černé kalhoty. Dokud jí ale neschválí členství v Hnízdě, nesmí nosit příslušnou živelní bundu.

Skandar pokrčil rameny. „Kvítko slupl medvídku hned po vylíhnutí. Asi by mu ani nechutnali, kdybych mu je nenabídl hned zamlada.“

„Když se Jestřebka líhla, neměla jsem na medvídky čas,“ řekla Kenna tiše a Skandar ani nedutal. Skoro nikdy nezaváděla řeč na dobu, kterou prožila s Jehlou, a když se o to pokusil on, tak ho odbyla. Vybavilo se mu, co Bobby říkala dopoledne: *Nepřemějšlíš někdy o tom...*?

„Jak to myslíš,“ pobídl ji, „žes neměla čas, Kenn?“

„Správně jsem přece v Líhni vůbec neměla bejt, ne? Máma se bála, že nás někdo přistihne.“

„Bavily jste se s Jehlou hodně?“ zeptal se Skandar opatrně. „Když jsi byla celý ty tejdny s ní?“

Kenna vzdychla. „Nevím, co ti na to mám říct, Skare. Je mi jasné, že všichni čekaj, až vyzradím všechny Jehliny tajnosti, ale upřímně jsme spolu sotva prohodily půl slova. Bylo na ní vidět, že se mě chystá... opustit, až naváže moje pouto,“ vysoukala ze sebe. „Nechala mě v tom samotnou, pamatuješ? Já už na to všechno chci hlavně zapomenout.“

„No jo, já vím. Promiň, neměl jsem...“

Ale Kenna už se ohlížela přes rameno na Jestřábici a pak zpátky ke Kvítkovu boxu. Oči jí jiskřily náhlým odhodláním.

Chytila Skandara za ruku. „Hele, instruktorka O’Sullivanová možná,“ zdůraznila poslední slovo, „povídala něco o tom, že vyučující pořádají dneska večer velkou schůzi o vás výletcích, něco ohledně soutěží? Tak jsem si říkala, jestli bys mi třeba...“ Kenna se zhluboka nadechla. „...nepomohl nasednout na Zuřivou jestřábici.“

Konec věty splynul vlivem trémy dohromady a Skandar pochopil, že Kenna musela sebrat odvalu, aby ho o to požádala. „Víš, že ještě nesmíš jezdit, Kenn, a...“

„Budu hrozně pozadu za ostatními holátkama,“ přerušila ho Kenna. „Komodorka Kazamová mi určitě každou chvíli dovolí zahájit výcvik. Jestli se mezitím na Jestřebku ani neposadím, budou se mi všichni smát.“

„To hned doženeš,“ ujistil ji Skandar.

Ale Kenna si rozčileně zastrkávala za ucho pořád dokola jeden a tentýž pramínek vlasů. „Připadám si od ní hrozně odříznutá a vím, že ježdění mi pomůže. Prosím tě, Skare!“

Skandar zaváhal. Chápal, jak jí je. Kvítko byl ještě před dvěma měsíci pod zámkem, protože rozkolísaná ostrovní magie ovlivňovala jejich pouto a probouzela u Skandara nebezpečný smrtelný vztek. Několik týdnů se tak nesměl svého jednorožce ani dotknout. „Když já ne–“

Kenna si založila ruce. Zničehonic zpřísněla. „Když budu mu-set, nasednu na Jestřábici sama. Žádám tě o pomoc, ne o svolení.“ Ve tváři měla výraz, co říkal: *Koukej mě poslouchat, jsem starší než ty*. Byl to výraz, který si osvojila už jako malá, protože tátovi nebylo vždycky tak dobře, aby se na něj zmohl sám.

Skandar porazil Jehlu a zachránil Chlad nového věku. Vybojoval si kostěnou berlu na prvním Jezdci a královně divokých jednorožců. Dotáhl to až do třetího ročníku, přestože byl spřízněný se zakázaným duchovním živlem. Byl na nejlepším místě stát

se jezdcem Chaosu, jak o tom vždycky snil. Díky tomu věděl, že by se mohl své starší sestře vzepřít. Ale nedokázal se přimět k tomu, aby ji zklamal.

Za deset minut Skandar s Kvítkem vyšli východní branou v hradbách ven a Kenna s Jestřábicí šly za nimi ve stínu vysokých stromů. Pouto vřelo Kvítkovým neklidem. Skandar se k němu pokusil vyslat vlnu optimismu, ale musel se k němu nutit. Už teď toho litoval. Při každém výbuchu hovoru ze stromových domků nad nimi se mu sevřel žaludek a lekal se každé rozkývané větve. Jestřábice navíc pořád strašidelně syčela, jako by se chystala něco sežrat. Skandar se jen modlil, aby nevypustila nějaký páchnoucí poryv divoké jednorozčí magie — tu by obyvatelé Hnízda určitě ucítili.

Došli ke Stromu nomádů. Když Skandar přemýšlel o místech, kam jezdci chodívají málokdy, právě tento strom ho napadl jako první. Vrhá odlesky v měsíční záři prosvítající jeho listnatou korunou. Kůra byla posázená úlomky živelních odznaků — ty původně patřily jezdcům, kteří byli prohlášeni za nomády a museli pak opustit Hnízdo. Nikdo tam nechodil rád. Všem to připomínalo přátele, o něž přišli, a taky možnost, že když nebudou pořád podávat skvělé výkony, mohl by tam skončit i kus jejich vlastního rozlomeného odznaku.

Kennu strom nezajímal. Už se dychtivě ohlížela na Skandara a oči jí tak zářily nadšením, že ho to trochu obměkčilo.

Zaplašil nervozitu. Nikdo tady není. Vyučující jsou zalezlí ve stromovém domku instruktorky O'Sullivanové. Kenna si chvíli posedí na hřbetě Jestřábice, pak oba uloží své jednorozce ke spánku a nikdo se nic nedozví. Skandar to možná neprozradí ani zbytku své čtveřice.

Uměl si představit, co by na to řekli. Flo by se zděsila, že dovolil Kenně něco, co vyučující zakázali. Mitchell by mu odrecitoval plán, který měli mít připravený. Bobby by prostě byla naštvaná, že ji Skandar nevzal s sebou.

Ne, těm to určitě neprozradí.

„Nejdřív se dívej, jak nasedám na Kvítka, a já tě pak budu navádět,“ řekl a vyšvihl se na Kvítkův holý hřbet. Učit Kennu byl zvláštní pocit. Když byli ještě malí, vždycky jí skoro všechno šlo líp než jemu.

Kenna pokrčila rameny. „Připadá mi, že na tom nic není.“ Ale trochu se jí třásl hlas.

„Dobrý?“ ujistil se Skandar. „Když jsem poprvý jel na Kvít-kovi, měl jsem pěknou trému.“

„Jsem v pohodě.“

„Nemusíš to dělat teď hned, abys věděla.“

„Ale musím,“ prohlásila Kenna zarytě.

Skandar to vzdal. „No tak dobře. Stoupni si z boku k Jestřábici jako předtím já.“

Když Kenna k jednorožce přistoupila, Jestřábice zavrčela a Skandarova sestra se pokusila zamaskovat, jak to s ní trhlo. Kvítko cukl křídly, která měl svěšená u Skandarových kolen, a varovně na divoké jednorožce zamručel. Vycítil, jak je Kenna pro Skandara důležitá, a oba se při první známce potíží chystali přivolat do pouta magie.

„A pak musíš...“

Ale to už se Kenna vyhoupla jednorožce na hřbet a přistála vratce na břiše. Jestřábice hlasitě zaryčela a začala pohazovat přízračným rohem ze strany na stranu. Kenna si z toho očividně nic nedělala, protože vytáhla nahoru pravou nohu, posadila se a chytila se jednorožčiny medově zbarvené hřívy. „Juchů!“ zvolala a v jejím hlase nebyl ani náznak strachu.

„Nekřič tak!“ napomenul ji Skandar, ale proti své vůli se zabil. Jeho sestra konečně jede na jednorožci a jejímu posedu na hřbetě Jestřábice se nedá nic vytknout.

„To jsi celá ty, nasednout na divokýho jednorožce, jako by to byla hračka.“ Skandar se tvářil, že mu to moc nejde pod nos, ale srdce mu pukalo pýchou.

Kenna se samolibě zasmála. „Je to, jako když jsme jednou zkoušeli jezdit na skejtu. Mysleli jsme si, že se nám to bude hodit, až z nás budou jezdci, kvůli udržení rovnováhy. Já jsem to zvládla v pohodě, ale tys přistál rovnou na...”

„Hej!“ okřikl ji Skandar, ale to už se taky smál. „Nějak si to pleteš. Já jsem člen...”

„Spolku Stěhovavých,“ utála ho Kenna nabubřele. „Elitního leteckýho oddílu Hnízda, blablabla. Sokolíci tohle, Sokolíci tamhleto — mluvíš o nich desetkrát denně.”

„To teda nemluvím,“ zamumlal Skandar, ale byl blahem bez sebe. Hrozně dlouho se s Kennou museli chovat rozumně. Když se starali o tátu, neměli čas na dobrodružství ani na porušování pravidel. Ale teď jsou na ostrově, táta je spokojený, jsou z nich jezdci a všechno bude v...

Nejbližší obrněný strom zalila jakási zelená záře. Byla tak jasná, že Skandar nejdřív neviděl, odkud se line. Pak ale zamrkal a všiml si, že ji vydává Kennina rána z Líhně.

„Co to vyvádíš?“ vyjekl s vědomím, že ve stromových domcích nad nimi jsou jezdci.

Kennina tvář se vynořovala jen v záblescích světla, nejdřív zeleného, potom červeného, žlutého, modrého a nakonec bílého. Nevypadala ustaraně. Spíš vítězoslavně, pokud vůbec něco.

„Přestaň, Kenn!“ Skandar najednou znejistěl. Ve Stříbrné tvrzi přece Kenna nedokázala přivolat vůbec žádnou magii, ne? „Nejsi na to připravená, nenaučila ses to ovládat. Někdo to uvidí!”

BUM!

Vzduchem se rozletěla hlína, kořeny a kůra. Smetí bylo tolik, že Skandar nic neviděl, dokud Kvítko nevyčaroval závan větru a nerozehnal je.

Zuřivá jestřábice se vzpínala na zadních, ze hřbetu jí stoupal vířící černý smog a její obnažené kosti se leskly ve svitu měsíce. Kenně už nezářila dlaň a ona sama se držela na jednorožce jako

o život. Kupodivu to nebylo to nejděsivější, co Skandar zahlédl. Tím totiž byl Strom nomádů. Magie Kenny a Jestřábice vytvořila kolem slavného stromu obrovský kráter. Nebo spíš pod ním. A zbylé kořeny vypadaly shnilé, jako by je postihla nějaká strašná nemoc. Strom zlověstně zaskřípal. Čas jako by se zpomalil. Kvítka zvedl hlavu k jiskřícímu kmeni. Oči mu měnily barvu z černé do rudé a zase do černé. Přední kopyta Jestřábice se zaduněním dopadla zpátky na zem. Kmen Stromu nomádů zavrzal a pak se začal naklánět...

„MUSÍME ODSUD ZMIZET!“ zaječel Skandar na Kennu a oba jednorožci se vrhli k hradbám Hnízda, jako by chápali, jaké jim hrozí nebezpečí.

Skandar se ohlédl přes rameno a pak znovu — pořád se nacházeli v dosahu padajícího kmene. Praskot dřeva byl ohlušující, listí zachytávající se o větve sousedních stromů šumělo jako úporný liják a odznaky přitlučené na kmeni vypadávaly z kůry a přistávaly ve Skandarových vlasech jako zlaté kroupy.

Kenna vykřikla, protože se jí o rameno otřela padající větev. Skandar v panice prudce stočil Kvítka a přinutil tím Jestřábici zarejdvat doleva. Jednorožci jako zázrakem prosvištěli klenutým vchodem v hradbě Hnízda a jejich kopyta zadusala na dlažbě.

Skandar seskočil z Kvítka a potom stáhl ze hřbetu Jestřábice rozklepanou Kennu. Nedokázal myslet na nic jiného než: *Nikdo se nesmí dozvědět, že to zavinila ona.* Když s Kennou tlačili Jestřábici zpátky do jejího stání, jednorožka kolem sebe plivala jiskry. Jeden doutnající oharek přistál Skandarovi na levém palci a popálil ho.

PRÁSK!

Strom nomádů konečně dopadl na zem. Kamenná podlaha stájí se silou nárazu rozechvěla. Vždyť je někdo uvidí. Docházeli jim čas.

Skandar bez ohledu na ostrou bolest v palci chytil Kennu za ruku. Kvítka vycítil, že to je naléhavé, a teď cválal před nimi. Řítili

se chodbou a lucerny se kolem nich v té rychlosti divoce mihotaly. Nakonec se Kvítko zařičením přivítal s Rudou nocí, zatímco Sokolice a Kord po upocených příchozích pokukovali přes vrata svých boxů.

Až když Skandar za Kvítkem zavřel a zasunul zástrčku, všiml si, jak je jeho sestra bledá. Tváře měla bílé jako smrt a ošívala se bolestí.

Přiskočil k ní. Kenna stála v předklonu. „Je ti něco?“

„Něco se se mnou děje, Skare,“ zašeptala. „Podívej, moje žíly!“

Napřáhla k němu třesoucí se ruku a Skandar ji uchopil. Ucítil na jazyku žluč. Žíly v Kennině paži měly tmavozelenou barvu zemního živlu. Pak mu před očima ztuhly do klikatých šlahounů, které jí začaly vystupovat zpod kůže. Jeden takový už jí nahnátl na zápěstí.

„To je mutace?“ zeptala se Kenna napůl polekaně, napůl dychtivě.

Skandar už se nadechoval k odpovědi, když vtom Kenna začala bolestí. Zpod kůže jí vyjel trn.

Zvenčí k nim dolehly první výkřiky. Už se přišlo na to, že Strom nomádů se skácel.

„Au!“ vyjekla Kenna. Ze šlahounů, které se jí vinuly kolem celé pravačky, vyrůstaly další trny.

„Pojď, Kenn,“ vybídl ji rozechvěle Skandar. Odklopýtali zpátky do lesa. Skandar podpíral Kennu a křiku linoucího se od povaleného stromu si nevšímal. Když šplhali po posledním žebříku ke stromovému domku, Kenna poříukávala a plechové dveře do domku už skoro rozrazili.

Skandarova čtveřice se povalovala na sedacích pytlích. Bobby se ládovala obloženým chlebem. Mitchell si četl. Flo zrovna skládala dopis. Na Skandara se zadívaly tři páry očí naráz. A pak...

„Pomoc,“ vypravil ze sebe stísněně. Nenapadalo ho, co by s tím mohli udělat. Jen věděl, že je potřebuje.

Bobby a Flo od něj okamžitě převzaly Kennu a posadily ji na červený sedací pytel. Z pokožky jí rašily další trny, ale Kenna už na ně nereagovala. Tvář měla popelavě šedou a zřejmě byla na pokraji mdlob. Mitchell si k ní klekl a zadíval se na šlahouny, které se jí ovíjely kolem pravačky a zasahovaly až pod rukáv černého trička.

Skandar zůstal stát v otevřených dveřích. Všechno to byla jeho vina. Chvilí mu trvalo, než si uvědomil, že se ho Mitchell na něco ptá.

„Co se stalo, Skandare? To vypadá jako mutace. Jak mohla zmutovat, když ještě neumí kouzlit?“

Skandar se zhluboka nadechl. „Jela na Jestřábici.“

Jako první promluvila Flo. „Takhle jsi ji našel?“

„Ne, já...“ Skandar zaváhal. „...já jsem jí pomohl. Byla smutná. Nic jiného mě nenapadlo.“ Při pohledu na jejich výrazy začal propadat panice. „Jednou přece musela na Jestřábici nasednout!“

Bobby si ho zvědavě přeměřila, ale výjimečně si nechala svůj názor pro sebe.

Zato Mitchell vybuchl a začal divoce posunkovat. „Blesky a meteory! Zbláznil ses? Máš vůbec ponětí, co udělej vyučující, až zjistíš, že ty, duchovládce — jo, Skandare, duchovní živel je na tomhle ostrově pořád ještě nezákonnej —, jsi své sestře, kterou Jehla — Jehla! — připoutala k divoký jednorožce, pomohl... pomohl...“ Zadrhl se. „Co přesně jsi jí pomohl udělat?“

„Jak jsi to mohl riskovat, Skare?“ zeptala se vlídně Flo, ale v jejím hlase bylo slyšet ještě něco jiného. Hněv? Ukřivděnost?

Kenna na sedacím pytli poposedla. „Nemůže za to.“ Už se jí do tváří vracela barva. „Poprosila jsem ho, ať mi pomůže nasednout na Jestřebku.“

Mitchellovy vlasy hrozivě zaplápolaly. „Skandar není prvok. Má vlastní mozek, i když je vidět, že ho nepoužíval.“

Skandar si ho nevšímal. Větší starosti mu dělala Kenna. „Už to přestalo bolet?“

Přikývla. Oči měla otevřené dokořán. „Už to jenom trochu svědí. Bolelo to, akorát když to mutovalo.“ Zničehonic pookřála. „No věřili byste tomu, že už jsem zmutovala? Je normální, že to bolí?“

„Ne,“ odpověděli Skandar, Flo a Mitchell sborově.

Bobby mezitím dojedla sendvič. „Co je troška bolesti? Nic se nestalo. Podívejte na ni! Je v pořádku! Vy z toho děláte větší drama než had ve vánici.“

Kenna se zahihňala a pak se zatvářila trochu zkroušeně. „Je fakt, že jsem tak trochu zničila jeden strom.“

Teď když byla v bezpečí, Skandar cítil, jak se na ni začíná zlobit. „Nebyl to jen tak nějaký strom, Kenn! Byl to Strom nomádů.“

„Vy jste zničili Strom nomádů?“ zeptala se užasle Flo.

„Vyvrátili jsme ho,“ upřesnil Skandar, aby to neznělo jako taková katastrofa, ale jeho snaha se minula účinkem. Otočil se zpátky ke Kenně. „Co tě to napadlo, přivolávat do pouta magie?“

Ale Kenna už spala na pytli jako zařezaná.

Skandar došel pro deku. Když do ní Kennu balil, dával si pozor, aby se nedotkl mutace na její paži, těch šlahounů posetých trny.

Bobby pokrčila rameny. „No a co, Strom nomádů stejně neměl nikdo rád.“

„O to tady ale nejde,“ řekla Flo tiše.

„To je zemní mutace,“ utrousil Mitchell. „Ale ona není spřízněná se zemí. Přijdou i další, že jo?“

„Myslíte, že ty ostatní ji taky budou bolet?“ zeptala se zděšeně Flo.

I Bobby se zatvářila maličko ustaraně. A Skandarovi bylo jasné, že jeho přátelé myslí na totéž co on: Kenna je spřízněná se všemi pěti živly. Ještě ji čekají čtyři mutace.